

מדינת ישראל
הכנסת

ש.ל.

פרוטוקול מס' 30

מישיבת ועדת השירותים האיבוריים, שהתקיימה
ביום ג', כח' באב תשי"ב - 19.8.52, בשעה
8.30.

נוכחו:

היו"ר א. אלטמן
א. ברמן
ח. בן-אשר
א. הכרמלי
ז. טברסקי
י. ישעיהו
ב. הרמל
ד. נצר

מוזמנים:

שר המעד י.מ. לרין
י. לבדאו - המנהל הכללי של משרד המעד
מר קדרי - המזכיר הכללי של משרד המעד.

היו"ר א. אלטמן:

אני פותח את הישיבה.

יש בדעתי לקיים ישיבה נוספת על מנת להסדיר
את העניינים הפנימיים. העומדים על סדר-יומה של הוועדה, והם: לקבל
את מסקנות הוועדה בעניין המעברות ואת הסיכום בעניני קופת-חולים.
לשני עניינים אלה צאצא נצטרך ישיבה של שעה אחת בלבד.

ה ו ח ל ט

לקיים מחר ישיבה בשעה 11.00.

עד אשר יבוא שר המעד, אתן את דעות האיבור
לחברת הכנסת נצר, יו"ר ועדת המסנה לענייני המעד, על מנת שנדע את
העניינים הסתורשים במשרד המעד.

7. נצרי:

אני מצטערת על כי חברת הכנסת ג. כצנלסון איננה. ועדת המסנה לעניני הסעד קיימה שלוש ישיבות. בשתי הישיבות האחרונות, מר יפת הרצה בפנינו על מיגנה המסדר. העמדנו בפניו שתי שאלות: מהו הקשר בין המרכז עם הסניפים, ומהו מצבה המרכז והמחלקות.

הוסבר לנו, כי משרד הסעד מתחלק בעיקר לשני אגפים ראשיים, האגף האחד נקרא אגף סוציאלי כללי, והשני - האגף לטיפול בילד ובנוער. בדאט האגף הכללי עומד מר יפת - המנהל את האגף הזה מהיום הראשון שהאגף הועבר מהועד הלאומי. אח כ לשכת הסד ומחלקת הכספים. קיימת עוד מחלקה למחקר, תיכנון וסטטיסטיקה, בת 2-3 אנשים. מחלקה זו ערכה מספר פגישות ביבלאומיות ויש לה קשר עם כל מיני גופים ביבלאומיים.

אולם, האגף העיקרי הוא האגף הסוציאלי הכללי מסוים שהוא עוסק בכל עניני הסעד. אגף זה מחולק למספר מדורים. ישנן עוד שתי מחלקות, והן: המחלקה לטיפול בתושב והמחלקה לטיפול בעולה. לכל אחת מהן יש מנהל. המחלקה לטיפול בתושב מטפלת בעולים הנמצאים למעלה מסנתיים בארץ, עד אשר הם מגיעים לסכונני-קבע.

קיימת עוד מחלקה אחת המטפלת בנפגעי מלחמה. בתקופת הכנסת הראשונה שך הדמות טיפל במחלקה זו. מחלקה זו איננה גדולה, והיא שייכת לנפגעי מלחמה, נכז המלחמה השנייה. ישנה עוד מחלקה קטנה אחת, אשר מטרתה היא לתת הלוואות קונסטרוקטיביות.

המחלקה לטיפול בעולה מטפלת גם בילדים מתוך הנחה מקצועית, כי העובדות הסוציאליות מוצאות שאין להפריד בין מחלקה זו את הטיפול בילד. הן יודעות מתוך עבודתן, את מצבה הסוציאלי של כל משפחה ומשפחה; כן הן יודעות אלו ילדים יש לסדר בטוסדות פתוחים. מחלקה זו, למעשה, קטורה עם עבודת אירגוני הבסיס.

קיימת מחלקה לארגון, פיקוח והדרכה. מנהלת המחלקה ר. שכטר. מחלקה זו קטורה עם המחלקה לעולה.

יש לשכות סעד שהן קטורות עם הרשויות המקומיות. מנהלת מחלקה זו היא גב' הופרט; לשכות כאלה יש גם בערים, והעובדים במחלקה זו הנם העובדים של העיריות, או של הרשויות המקומיות, או הטועצות האיזוריות וכו'. הקשר הוא בפיקוח או בהדרכה וקשר ישיר עם הרשויות.

במחלקת ההדרכה עובדים 45 אנשים. באגף זה - חוץ מהלשכות המקומיות שעליהן לא קיבלנו מספרים - עובדים בהדרכה 120 עובדים. על עובדים אלה מפקח משרד הסעד.

העבודה במשרד הסעד - כוללת מחלקת הכספים - מתנהלת ע"י 120 עובדים, וזאת מבלי להכליל את האגף בטיפול בילד.

יש אגף "שרות מבחן למבוגרים" שהוא מקביל ל"שרות מבחן לילד", ויש מדור לטיפול באסיר ובעציר. באגף לטיפול בילד ובנוער אין מנהל מחלקה, ולעמדתה המנהל הכללי של משרד הסעד, מר לנדאו, מנהל אותה באופן ישיר. גב' צ. בלוך מטפלת במחלקה לטיפול בתינוקות ובמוסדות סגורים. המחלקה למוסדות סגורים זוהי מחלקה מיוחדת, אלה הם מוסדות לנער ולנערה. יש מוסדות המטפלים בנער או בנערה לפני המספט ויש מוסדות לאחר המספט. את המוסדות הללו לא ראינו למרות זה שהיינו מאד מעוניינים.

ישנה מחלקה נוספת והיא, "מחלקה להזנת הילד", את הסקירה על מחלקה זו שמענו מפי מנהלת מחלקה זו, גב' מה-יפית. נפתחו בתי-ספר במקומות ארעיים ובתנאים פרימיטיביים מאד, נגם הם נפתחו

כיום הוא הפסיק משלוחי המצרכים למחלקה זו.

ביררנו, בין יתר השאלות, בין ההוצאות האדמיניסטרטיביות לבין ההוצאה הישירה למעד. שאלה זו איננה פשוטה כל עיקר. אם למשכורתו של עוזר סוציאלי בקרא הוצאה אדמיניסטרטיבית, הרי ע"י כך נצטרך לדאוג את כל המשכורות של העובדים המקצועיים כאחוז גבוה למדי, ולפיכך משרד המעד יאלץ לאחוז בקיצוצים.

הרשויות השאלה השניה אשר אליה הגענו היא זו, מהו הקשר בין המקומות לבין המרכז, מסתבר שהמרכז משתתף אך דרך בתקציב ובהדרכה. לא נכנסנו לפירוט, אולם נאמר לנו כי המרכז משתתף עד 80% בהוצאות הסוציאליות.

ישנו אגף שעדיין לא הזכרתי אותו, והוא השתלמות בבתי ספר לעובדים סוציאליים. מתקיימים קורסים מזורזים שנתיים במקומות שונים בארץ, בתל-אביב, בחיפה ועוד, חוץ מהקורסים להשתלמות לעובדים עצמאיים.

המחלקה למבחן הנוער, מטפלת בעיקר בנוער עברייני. במחלקה זו עובדים קציני מבחן אשר יש להם קשר עם השופטים.

את המוסדות שרצינו לראות הם מוסדות עצמאיים של המעד, כמו בתי-היתומים הנחמכים בעיקר ע"י משרד המעד. בתי המעצר וכו'. כפי שמסרתי לכם קודם לכן, קיבלנו סירוב ולא יכולנו לסייר במקומות הללו. אולם, לאחר מכן, העניין הסתדר.

לכאורה נתקלנו במבוי סתום - הסינויים היסודיים שחלו במחלקות משרד המעד. כמוכן שהעובדים דאו בכך פגיעה במקצועם ותבעו בידור. למעשה, עד כאן הגענו בעניני המעד, ואני מקווה כי לאחר שנסייר במקומות שאנו מעוניינים - נוכל לסכם את דעתנו.

ב. הרמל:
בקשר לטיפול הרפואי, ברצוני לדעת אם באמת יש צורך שמשרד המעד יטפל בעזרה רפואית, שמעתי מחוגי משרד הבריאות כי אין צורך לטפל בעזרה כזו. לי יש הרושם שהיה הרבה יותר יעיל אם היו מעבידים את הטיפול הזה למשרד הבריאות.

(ב) האם אפשר לקבל מספרים על חולים כרוניים, על העובדים הסוציאליים, על התמיכות למוסדות נחמכים, ההוצאות על המוסדות של משרד המעד ועל העזרה הכספית למוסדות השונים. לדעתך, דבר זה יכול לתת לנו תמונה ברורה יותר על הנעשה במשרד המעד.

(ג) האם אפשר לקבל מספרים כמה אנשים עובדים באדמיניסטרציה וכמה בעזרה סוציאלית?

ט. כפרית:
אנו הרי ביקרנו ב"מסילה" ובמפעלים של מבחן וכו', והתעוררו כבר שאלות אשר ביררנו אותן למעשה.

א. הכרמלי:
אנו צריכים להדגיש כי ערכה של העובדת הסוציאלית פוחת כאשר אין תקציב למטרות סוציאליות. כידוע, התקציב של משרד המעד נוצל בסוף השנה הקודמת, ובמשך חדשים רבים לא היה להם כמה לעבוד.

א. ברטן:

ראיתי את התפקיד של ועדת המטבח לעניני הסעד לצאת מבקורת אובייקטיבית, סקצועית-סוציאלית על המצב בו נתון משרד הסעד. הרושם הכללי המתקבל הוא שהמצב במשרד הסעד הוא רע למדי. לדעתי, הדבר העיקרי שעלינו לעשות הוא אצאק לסתור בקורת על משרד הסעד ולהראות את השינויים שיט לטובת במשרד.

היו"ר א. אלטמן:

לדעתי אין טעם להתווכח על ענינים שלא מוכחו עליין, מטום שוועדת המטבח הגיעה לשלב זה של ביקורים כדי לעמוד על המצב האמיתי. כטובן שזוהי דק סקירת ביניים ולא סיכום.

לפני בוא שר הסעד, ברצוני להספיק לברר בינינו את השאלות שנעמיד בפני השר בהתאם לחיכוכים הטורדים במשרדו. ביום חמישי שעבר הופיעה בכנסת משלחת של ראשי מחלקות של משרד הסעד, ואמרנו כי הם החליטו על שביתה של שתי שעות, בין 10-12. לא נראה לנו, כי כל מה שאמרת לנו, חברת הכנסת בצר, איננו גורם פרובוקטיבי.

ד. בצר:

גם אנו רואים את עצמנו שוק לאחד שנלמד את הבעיות נוכל להוציא מסקנות. לא סדרתי כאן מסקנות, כי אם סדרתי על מהלך עבודת הוועדה. אף בי התעוררה השאלה - מה הן ההוצאות האדטיביסטיות ומה הן ההוצאות הישירות לסעד. כטובן שיטנם מספר ענינים הטעונים בירור בינינו. אתן לכם דוגמה: יש מחסן בגדים מרכזי, ובו עובדים 17 איש. לא בדקנו בדיוק אם מספר העובדים במקום זה הוא מתאים. במחלקת הכספים עובדים 21 איש; בארכיב - 16 איש. יש עוד מספר שהוא די מעניין, והוא - בארץ ישנן 147 לשכות סעד, חוץ מזה עוד 13 לשכות למיעוטים, כאן נעטתה עבודה רבה וחשובה למיעוטים.

על החיכוכים הטורדים במשרד הסעד, אני בכוונה לא הרחבתי את הדיבור. מנהלי האגפים והמחלקות פנו אלינו באופן רשמי והודיעו לנו שהם הכריזו על שביתה של שעתים. לא נכנסנו לפרטים יתרים.

אני מציעה שנעמיד כשאלה כוללת, מה הן הבעיות המיוחדות שמשרד הסעד נתקל בהן. כידוע, משרד הסעד מיוסד על עבודה שהיתה קיימת מאז הוועד הלאומי, על כל עובדיו המקצועיים. כל העובדים המקצועיים הללו הנם אנשים בעלי בסיון בעבודה הסוציאלית.

היו"ר א. אלטמן:

אם כן, ההצעה היא שאנו נעמיד את השאלה: מה הן הבעיות המעסיקות כיום את משרד הסעד; או מה היא הסיבה של המתרחשות הטורדות במשרד הסעד.

(שר הסעד י. ט. לויין נכנס עם חבר עוזריו)

היו"ר א. אלטמן:

אנו סמכים לקבל בתוכנו את שר הסעד, את המנהל הכללי של משרד הסעד - סר לבדאן, ואת הסוכיר הכללי של משרד הסעד - סר קרדי.

הוועדה מעוניבת לסמוע מפי השר על הבעיות המעסיקות עתה את המשרד בכלל, וכן לסמוע אינפורמציה ממקור ראשון, או יותר נכון רשמי, על כל השינויים שחלו או יחולו במשרד, ומה הן התגובות שנשארנו בטבילנו כמעורפלות.

טר הסעד י.ט. לוי:

אני טודה לכם על ההזדמנות שנתתם לי לבוא
בנה, ואולי לא נכון היה מצדי על אשר לא בקשתיכם.

ועתה, הייתי מבכר יותר לסאול אותי טאלות
ואני אטיב עליהן, כי אינני יודע מה הן הבעיות המענינות את הוועדה.
אמנם יושב-הראש טאל מה הן הבעיות המעסיקות כרגע את מסרד הסעד. אני
יכול לומר כי ככל מסך אחר במדינה בן גם אנו - אנו מודאגים מאד על
המצב הכלכלי, על העבודה הסוציאלית במדינה. כל העבודה הסוציאלית
תתחטל, ואני חושט טזה לא יהיה הקרבן הראשון במדינה. דברתי פעמים
רבות במטטלה והטברתי להם טאנו מדינה אעירה, ומסרד הסעד טטפל בעניני
טעד בטטדים רחבים מאד, ומסרד הסעד מקבל 2% מהתקציב. המדינות האחרות
הן מחוטטנות ומחוטטנות, ואילו אנו מדינה צעירה וחלטת ומלטת עוליים.
ויט לבו יום-יום תופעות חדטות. ועתה, כאשר רוצים לקצץ בתקציבים,
אזי, לדאבוני הרב, מסרד הסעד הנו הקרבן הראשון לכך. כטובן טאנו
יודעים את המצב לאטיתו, אולם בידוע, מסרד הסעד הוא המסרד הצנוע בין
טאר המטטדים, ואף טר הסעד והוועדה לסירותים סוציאליים
טקטיים. וטי טלא יצעק ולא יטען בכוח - לא יקבל מאדמה.

הרשויות המקומיות פונות אלי מדי יום ביומו
בטענות כי אין להם תקציב. יוקר המטיה חל לא רק על הפקידים כי אם
גם בטתן הסעד לנצרכים. אם גם הצענו להוטיט עזרה כטפית של 3-5 ל"י
במטצע לחודט למטפחה, הרי גם טכום זה רוצים לקצץ.

כאשר נכנסתי למטטלה, טאלוני בטצננון במה
אני בוחר, עניתי טאני בוחר במסרד הסעד. וכך בזטנים אלה מורגט החוטט
בעבודה. יטנה עבודה סוציאלית אטת, אנו עובדים בעיקר עם ארגוני הנטיים,
כי בלעדיהם לא היינו יכולים לעטות דבר. ועתה, אני עומדים בפני בעיית
ההתייקרות, ומוטטות הילדים בגיל הרך טהיו מקבלים מטתנו לפני טנתיים
22 ל"י לחודט, עכטיו אין לבו לטלם את הטכומים הנדרטים לפי התקציב
הנוכחי. כעת החזקת תינוקת בטוטט עולה 51 ל"י לחודט,
ולכן נאלצנו לסגור את בתי התינוקות בכלל.

לדעתי, עלינו להיות טוכנים לדינמטות
טיט בענינים. עתה, אנו חדטבים בדבר אחד בלבד - כיצד להחזיק את
מה טיט, את הקיים. קטה לבו להחזיק בזטנים אלה את המוטטות תוך כדי
עליית היוקר.

באטט למוטטות להזנת הילד, ברצוני
לומר כי לפני טנה או טנתיים כל ילד עלה לבו 1,500, ואילו עכטיו -
3 ל"י להזנתו. המוצא היחידי טנמצא בענין זה הוא - חיטול הטפעל.

זאת ועוד: בעבר היינו מסדרים קייטטות
עבור 100,000 ילד. מהם 18,000 ילדי טעברות היו נהנים. אולם הטנה
לא עלה בידינו לעטות זאת טאחר טדבר זה צריך היה לעלות 30,000 ל"י,
ותקציב לכך לא היה לבו.

ברצוני לעמוד עוד על מוטטות סגורים,
יט תור טל 600 ילדים דפקטיביים בקירוב. מקרה טל ילד דפקטיבי
במטפחה עלול להרוט את הטטפחה כליל.

במוטטות לילדים דפקטיביים ומוטטות סגורים
לעבריינים אין לבו טטפיק עובדים, ולא כל אחד טט לעבודה כזו. גם
המוטטות טל מוטטי זקנים עומדים בפני התמוטטות.

ועתה, איננו עומדים בפני בעיה להקים
מוטטות חדטים, אלא, כפלי טאטטתי קודם לכן - כיצד להחזיק את הקיים.
אנו אמנם מטפלים ומדברים על תקציב מטויים למסרד הסעד, אך ללא
תוצאת עד היום.

שר הסעד י.מ. לוין:

אנו מוכרחים לפעול דבר מה ולומר שענין הסעד צריך להיות במקום הראשון, כי זהו ענין של צדקה. הדברים הללו מעסיקים אותנו יום-יום, דגע-רגע, יש לספר, לעשות אורגניזציה. אולם אנו בתקלים בקסיים עצומים עקב המחסור בכספים שאינם עומדים לרשותנו, ולפיכך הגענו לידי מחסבה שיש צורך בחסכון ובטיפורים בפנים המסרד. הפקידות במסרד הסעד איננה מבינה זאת ואיננה מכירה בדיאורגניזציה, ולמצב זה אני קורא שזוהי סתם התפנקות מצדם.

י. ישעיהו:

ברצוני לשאול שאלה כוללת: כל זמן שאני חבר בוועדת השירותים, אשר מתפקדה לעסוק בעניני הסעד, ברצוני לדעת מהי השאלה המרכזית העומדת על שולחן ועדה זו, או יותר נכון - מהי השאלה המועמדת ע"י חברי הוועדה, כי לדעתי שאלה זו היא שאלת המחסור, בתקציב. לדעתי, דבר זה משאיר את חברי הוועדה במצב בלתי-נעים, כי אנו איננו מסמלה ואין זה מתפקידנו לעסוק בענינים אלה, אלא הננו ועדה שצריכה לטפל בענינים של מסרד הסעד. לראות סמא ישנם ליקויים יסודיים בכיוונה של עבודת המסמלה, או בכיוון הבנת הציבור כולו, - ורק אז יהיה צורך בפתרון השאלה התקציבית ככל שאר השאלות.

אינני יותר אם נכון הבינותי, מסום שנראה תמוה במסקנת כאמר כב' אשר אמר כי המצב הכלכלי במדינה כאילו ישתפר. כמובן סאם המצב הכלכלי במדינה ישתפר, הרי טבעי הוא שעניני הסעד יתמטטו, ואם לאו - עניני הסעד יתרבו.

אני מגיע לסאלתי: אולי כבוד שר הסעד יסקוד בפנינו על מיבנה מסרדו, מחלקותיו, טיב העבודה וכו'. מסום ששמעתי דבר שמעסיק אותי מאד והוא, חוסר עובדים במסודות. האם דבר זה בא כתוצאה מחוסר בכסף? לדעתי, דבר זה חשוב מאד, וכנאני שנסטע אותו.

א. ברמן: ברצוני לשאול:

(א) עקב הפרסום שהיה בעתונות על הסכסוך שישנו בין העובדים הסוציאליים לבין המסרד ועל השביתה, ברצוני לשאול: האם יש בדעת מסרד הסעד להכניס לעבודות מקצועיות עובדים בלתי מקצועיים? ומהו הרקע של הסכסוך הזה?

(ב) האם נכון הוא שעשרות קייטנות שהוקמו ע"י מסרד הסעד, כבר נסגרו, כלומר, האם נסגרו עוד בקיץ?

(ג) מהו מצב הפנימיות, בעיקר מהו המצב בבתי-היתומים, מסום ששמענו כי היו שם שעורריות נכד'. אם כן, מהו המצב שם עכשיו; כמה ילדים נמצאים בבתי-יתומים ומהו הפיקוח הפדגוגי של מסרד הסעד בפוטנות הללו?

(ד) אנו רואים ברחובות העיר פושטי-יד רבים. דבר זה הוא חסר מאד, והוא אף מדאיג. האם ישנה תכנית קונסטרוקטיבית בטח זה?

ט. כפרית:

בתקציב הסעד שפלנו רבות ואמרנו כי לא יתכן להסאיר את התקציב כמו שהוא ונתעלם מן ההתייקרות ההולכת וגדלה בימינו אלה. עובדה הצעה מצד חברי הוועדה לשירותים ציבוריים; התנוכחנו רבות בטעיפי הסעד ואף עובדה הצעה מה עדיף על מה. ברצוני לדעת מה גורל הצעה זו?

(ב) ברצוני לשאול, מה הם הטעיפים שלדעת משרד הסעד הם החשובים ביותר ומהם חייבים להמשיך בפעולתם; ומה הם הקיצוצים שהוכנסו במסוד?

(ג) כאשר כב' הסר הזכיר את המספר של 100,000 ילדים אשר קיבלו תזונה, ברצוני לדעת מהי ההצעה בסכום זה לקראת הסנה החדשה?

הערה אחרונה: כב' הסר אמר בין היתר, כי העובדים הטוציאליים פונקו יתר על המידה. ברצוני לדעת מה פירושה של הערה זו, כי לפי מיטב ידיעותינו מנהלי המחלקות והעובדים עשו עבודה רבה מאוד.

ב. הרמל:

לא סוד הוא כי עניני הסעד בארץ אינם עומדים על הגובה. בקרנו במקומות רבים ולאן שלא פנינו מצאנו ליקויים רבים. היינו במעבדות וראינו לשכות סגורות למרות שהעובדים נמצאו במקום. נכון הוא כל נחוץ כסף. עובדה היא שמצאנו מנגנון יקר ומצויין שאיננו פועל. אף אני בדעה שהתקציב של משרד הסעד, בהשוואה לארצות אחרות, הוא יותר מדי קטן. אולם הסעד נעשה דק בחלק קטן ע"י משרד הסעד. אם אין מספיק כסף, האם אי אפשר לנצל את אותו הכסף באופן מכטימלי? מתעוררת אצלי השאלה: האם אי-היעילות בביצוע העבודות של משרד הסעד מתבטאת במובן הכספי? האם אי אפשר לנהל פעולת סעד בצורה אחרת? אולם, זאת אדע כי בטובן ארגוני יסנו לקוי ומוטב לתקן אותם.

אני מחטיב מאוד את פעולת הסעד. תזונת הילדים, לדעתי, היא אחת הפעולות החשובות ביותר. אל יראה כב' הסר בקורת מיוחדת, כי אנו מאוד מתלבטים בענין ואנו מעונינים מאוד למצוא תקון כזה שינצל באופן מכטימלי את פעולת הסעד.

ד. נצר:

בקשר עם האחוז התקציבי, ברצוני לומר כי החישוב של 2% מתוך התקציב הכללי, לא יעמיד אותנו על התמונה האמיתית. כי שאיך, נשאלת השאלה מאיזה תקציב כללי זכו פה האחוזים דורשים הטברה רחבה יותר.

אחת השאלות הכלליות היא המצב התחוקתי של הסעד. עד היום לא זכינו לסום חוק, ברצוני לדעת, מהי הסיבה לכך? אני בטוחה כי מדינות אחרות היו טוצאות פתרון בבעיית פוסטי-יד אילו היה חוק.

לא אגיד סבעיית הסעד, במידה שאנו מתלבטים בה, איננה בעיה רגילה ועדינה והנוגעת באופן יסיר לפרט, הפרט הנהנה מסעד, נקודה זו מדאיגה אותנו באופן מתמיד, ולכן ברצוננו לדעת מהו האחוז הכספי היסיר המכוון לעזרה, ומהו האחוז התקציבי עבור ההוצאות הכלליות, האדמיניסטרטיביות. מבלי למתוח בקורת עם האחוזים הם גדולים או קטנים אלא זהו דבר אשר מענין אותי אם הוא נבדק.

שאלתי היא: מהו האחוז של התקציב לעבודה הטכנונית לעזרה ומהו האחוז של התקציב של ההוצאות האדמיניסטרטיביות?

ביחס לביקורים שלנו שנעשו במעבדות ובמקומות אחרים, אזי הדו"ס הראשוני שלי הוא לא טוב, וזוהי הנקודה המבקרת רבות במחוזותינו.

ד. נצו: בקשר עם סיבנה התקציב: נשטעה כמנ טברה כי כל הצעת תקציב של אאאא איזה שהוא מסודר הסוגסת לכסרד האוצר נעשית מבלי התייעצות פנימית עם האנשים העוסקים באופן יסיר באותו סטח של עבודה. על כך אני עונה, כי זוהי רק ספועה ותו לא. האם אותו פקיד שהועמד לרשותו התקציב עבור הסחלקה שהוא עוסד בדאסה, האם הוא חופסי לעסות בתקציב זה ככל העולה על דוחו מבלי לקבל אסורים נוספים מדי פעם?

כב' הסר אסר כי פקידיו התרגלו ל"פיוקים". איננא יודעת אם הבינותי נכון: האם פינוק זה סיין לעבודה הסוציאלית? כי אם כן, הרי דבר זה עלול לפגוע בעבודה. בכל זאת, ברצוני לייחס סלה זו לעובדים הסוציאליים, אך קסה לי הדבר, כי אני קוראת לעובדים אלה "סכני-אס", הם נקראים לכבות טריפה בלי סים, לא כל סכן, אגו יודעים כי תוך כדי עבודה פורצות לא פעם גם תגרות ידיים וכו'.

ברצוני לשפוע על הסינויים החלים בטסרדכם.

כן הייתי סעונינת לדעת אם כל ההצעות על הסכלולים מתנהלים בהתייעצות עם האנשים המקצועיים? לא אגלה סוד אם אוסר כי יסנא אנשים העובדים בטסרד הסעד זה 20 שנה, וננא, כסובן, בעלי נסיון רב בעבודה הסוציאלית.

היתה לי סיחה עם מנהלי הסחלקות של ססרד הסעד, והם הודיענו כי הם עוסדים לסבות שניתת אזרהה לרגלי סינויים טרחיקי-לכת בטסרד הסעד. עדיין לא חקרנו את הדבר.

א. הכרסלי: בכדי להמסונה תהיה מדוייקת ונכונה, הייתי רוצה להביע סטאלה אחת ויחידה: שהתקציב של ססרד הסעד ירוכז.

זאת ועוד: יסנא סוסדות כאלה סטוב יהיה אם עטים עין פקוחה עליהם; וטוב יהיה אם ססרד הסעד יסלח לנו דו"ס ספורט, אולי בצורת חוברת סקיפה ויפה, על סוסדות אלה כדע סבדע על פעולתו של ססרד הסעד בטסח זה.

ז. טברסקי: נכון אסר סר הסעד באסרו כי עכסיו יסנא קסיים גדולים בטסרו, ובעיקר על ההספעה סייס לו ועל פעולתו. לי יס הרוסס כי בארץ אינא יודעים על הנעסה בטסרד הסעד. אין כל גוף אסר עליו סוטל לדעת ולייעץ בטסח הסעד.

אני סאטרפת לסטאלתו של חבר הכנסת הכרסלי, ואני סאטערת שהוא הקדספני - יס להקים סועצה סוציאלית ע"י ססרד הסעד - כסח סייס סועצת חנוך - ותפקידה יהיה לתאס את כל עבודות הסעד בארץ. ואז חוסבני צריף לקום גוף צבורי בהסכמת הסטטלה, גוף זה יסא בעול יחד עם הסועצה. הוא איננו צריף להיות סורכב דוקא סחברי כנסת, אלא, סאנסי ציבור אסר הם יהיו העורף של ססרד הסעד. גוף צבורי זה יוכל לסנוע דברים רבים העלולים להיעסות בשגנה או לא בשגנה וכו'. דבר זה, לדעתי, יספר דבות את עבודת הסעד בארץ.

היו"ר א. אלטמן: לפני סאתן את רסות הדיבור לעוד 2-3 חברים הרוצים להוסיף על דבריהם, ברצוני ליטול לעצמי את רסות הדיבור ולהסתתף גם כן בסחזור הראסון.

ברצוני לסאול סספר סאלות:

א) בטאלת התקציב: סהו התקציב של כל הסירותים הסוציאליים בארץ, וכאן הכוונה היא - סהי סידת הסתתפותה של הסטטלה ושל הציבור, ובאיזו סידה ססתתפים הגורטים הסונבים סחו"ל.

היו"ר א. אלטמן:

אני שואל זאת על סנת לקבל תמונה ברורה בסטח זה.

(ב) צויין לנו כאן כי האחוז המוצא לסעד
הנו קטן בהשוואה לארצות אחרות. כידוע, העבודה הסוציאלית והשירותים
הסוציאליים הנעשים בכל הארצות האחרות, נעשים בהיקף גדול יותר, ואולי
בהיקף הגדול ביותר בהשוואה לצרכים אחרים, והם נעשים ע"י גורמים
צבוריים טובים לא פחות, ואולי במקרים רבים, יותר מהמססלה. באמריקה,
למשל, הטכונים המוקצבים לסעד הנם עצומים, ואני כאן מדבר על הנעשה
בסטח היהודי.

ברצוני לדעת אם מסרד הסעד טיפל בבעיה, אם אפשר
להכניס או להעמיד את הצרכים הרבים, השירותים וההוצאות לשירותים, על כל
מיני גורמים מחוץ לתקציב המססלתי, הן בארץ והן בחוץ-לארץ? מה עשו
או עומדים לעשות בסטח זה?

(ג) כבר הזכירו כאן חברים, ואני רוצה להעמיד
את המטלה עוד פעם: אנו נתקלנו בוועדה ואף שמענו זאת בהזדמנויות טובות
ספיי עובדי מסרד הסעד, כי אין להם תקציב. לא פעם הם איימו בפנינו
באמרם כי הם יאלצו לסגור את לשכות הסעד בגלל חוסר בתקציב. בקרנו
במעברות טובות ושמענו הסברים טאנטי הסעד במקום והם אמרו לנו כי עוד
בסוף השנה החולפת נגטר התקציב, וזה זמן רב שהם עובדים ללא תקציב ואין
להם במה להמשיך. כטובן שזוהי תופעה בלתי נורמלית.

אני אומר כי אם יסנו תקציב, אזי יש לחלק
את היט הזה בצורה כזו שהוא יספיק למסך כל סנת התקציב.

(ד) ברצוני לדעת על גודל הפננגנון בארץ המספל
בשירותים הסוציאליים, המססלתי והציבורי.

(ה) באיזו מידה, לפי דעת כב' הסר, אנו עומדים
על הגובה מבחינה טקצועית, האם החוסר האנוטי המועסק בעבודה הסוציאלית
הוא סמאים או לא? כאן הוזכר כי יסנם אנשים העובדים בסטח הסעד זה
20 שנה, וכי הגרעין של העובדים הסוציאליים בא טקופת הוועד הלאומי.
נכון הוא כי בימי הוועד הלאומי עבודת הסעד היתה כעין חובבות, היקפה
היה הרבה יותר מצומצם והאחריות היתה קטנה ביותר. ואז לא עמדנו בפני
עליות גדולות כפי שאנו השטרנו חוך תקופת קצרה זו. על כן הייתי
רוצה לסמוע אם הפננגנון הזה סמאים לצרכים הטונים של הפדינה.

ברצוני להוטיף בנקודה זו עוד מסהו: מאחר
שהמססלה מזמינה סוטחים סחו"ל על סנת ליעץ לנו בכל מיני סטחים, הייתי
אומר שגם כאן היה כדאי להזמין סוטחים סאטריקה, אשר לה יש שירותים
גדולים ומסונפים מאד במטחי הסעד - כדי לעזור וליעל מצב זה. לא סן
הנסנע סאנשים אלה היו סביאים תועלת רבה ואולי היו גורמים להזרמת
ספיים סאטריקה.

(ו) חברים הזכירו כאן את ענין החוקים.
לדעתי, חוקים אלה היו דירים בעיות רבות בסטח הסעד. כי גם בסטח
החינוך לא היינו מוצאים פתרון אימלא חוק החינוך. אני בטוח כי אם היינו
סדיטים ואומרים כי קיימת טכנה גדולה מילדים עזובים או ספוטעים צעירים
הו פוטנציאליים, ואני בטוח סאם יהיה חוק כי אז ענין זה יסוד ע"י
המססלה.

(ז) כאן נאטר ע"י חברים כי יסנם צרכים רבים
שהם מבחינת סעד המסטרדים ע"י כל מיני גורמים בארץ, ולאו דוקא ע"י
מסרד הסעד.

יסנה כפילות בכל העבודות הנעשות בסטח זה.
כל ען, חוסבני כי לתועלת הענין ולמען הקימוצים סצריכים להיעשות
בסטח זה, צריך לרכז את כל עבודות הסעד ולתאמן.

היו"ר א. אלטמן:

ח) פעולת הסעד עומדת בקשר הדוק עם המצב הכלכלי במדינה. המצב הכלכלי הקשה במדינה מעלה בעיות רבות ומצריך תקציבים גדולים מאוד. וכמובן, גם כאן, צריך לחשוב שה יכול לעלות יותר בזול, ומה יש לעשות כדי ליעל את המצב במסח זה.

ט) לבטוף ברצוני להביע מסאלה אחת - ואינני אוטר שנעטה דוקא בהזדמנות זו: כדאי היה, מיד אחרי הפגרה, סנקיים דיונים סכניים ואקטואליים על בעיות שאינן טובלות רחוי, כמו: כיצד לבנות את כל הבעיה הזו הנקראת סעד, באופן סקיף ויסודי יותר.

ג. הראל:

הכנסת איטרה את תקציב הסעד. יותר מזה - הכנסת איטרה לא רק את כל התקציב שמסרד הסעד שרט, אלא, באופן יוצא סן הכלל ובניגוד לתקציבים אחרים, הכנסת הקציבה סכום מסויים לתקציב הסעד; ולאחר זאת שמענו קריאת עזרה שאין להם אפשרות לסמוד על הקיים. תקציב זה לא הספיק אף לפעולות הטוטפות של סטרד הסעד. יתכן שמסרד הסעד לא ידע מלכתחילה על הצרכים הכספיים של סטרדו.

היו"ר א. אלטמן:

הואיל ונסאלו כאן סאלות רבות, סן היוטר יהיה אם ניתן לככ' הסר להסיב עליהן.

סר הסעד י.ס. לוי:

בקורת זה ענין חשוב מאוד. מבקורת קונסטרוקטיבית אפשר ללמוד רבות.

אנסה להסיב לפי סדר הסאלות:

אומרים כי הכסף עונה הכל. כאשר אנו תלויים בכסף הרי הענין נעטה לבלתי נעים ביותר.

הבקורת הכללית היא כי סטרד הסעד נמצא לקוי ביסודו, המנגנון שלו איננו פועל כהלכלה וכו'.

ברצוני לציין ולומר כי אני טוכן ללמוד מכל אחד ואחד שיבוא ויעמיד אותי על טעותי, אולם כל זמן שאני הוא א האחראי על סטרד הסעד, אזי אני באמת רוצה שהכל ילך למיטריין.

אני מסכים לדברים שנאמרו ע"י חברת הכנסת טברסקי, באמרה כי סטרד הסעד איננו מפרסם דבר מפעולותיו. דברתי פעמים רבות עם הטנהל הכללי של סטרדי, סר לנדוי, ואף הוא הטכים אתי סחטרים לנו פרסוטיים. הנה גב' סה-יפית וגב' הופרט, אלה הן נסים העובדות יומם ולילה, ויסנם רבים אשר אינם יודעים על פעולותיהן. כפי שאמרתי קודם לכן, אני טוכן ללמוד ולתקן את כל הטעון תקון.

זאת ועוד: מה לעשות כאשר יסנם דברים הנעסזם ואינם נראים לעין, ולא ערד אלא סרואים אותם סן הצד הטלילי ולא את הצד החיובי.

אטר לסכסוך הקיים בין העובדים, ברצוני לומר כי אני מצטער על כי אינני יכול לספר הכל. אך זאת אמסוד לכם, כי יסנו ליקוי בתוך העבודה ואני טוכן בכל יום ובכל טעה שילטודוני כיצד לתקנו. אני מחטיב טאד את עבודה הסעד, הרי סוף כל סוף הנני אדם אשר הורגל על עבודת חסר וצדקה, ואני רואה את אותם האנסים היוסבים בלסכות כיצד הם מטלאים את עבודתמבלבם ובנפטם. אינני אוטר כי בן אדם טוכרח להיות טוטחה לכל דבר, ואם אתה סר, הרי אתה צריך לדעת הכל. אולם, לא כן הדבר.

אינני חושב את זה כדבר רע כאשר אני אוטר כי עבודה אדטיניסטרטיבית ועבודה מסקית היא היינו הך. בטסך כל הזמן נתנו לעובדים טלנו את טלוא האוטונוסיה. ועד היום אנו נותנים להם את טלוא תטיכתנו

שר הסעד י.ס. לוין: איש מפלגת אנכי, איש אגודת ישראל, ובתור שר הסעד, הרי יכולתי למסור את כל מסרות הספת שבמסרדי לאנשים ספלגתי. בהפוך הוא הדבר, אנא, חפשו במסרדי אם ישנם פקידים הסתתיכים למפלגתי שחזן למר לנדוי. אף פעם לא שאלתי ולא בדקתי לאיזו מפלגה סתתיכים פקידים. ובכן, מדי שנה בסנה אסרתי, חזרתי ואסרתי כי יש צורך לעסות מדק בית, כן יש צורך בחוקים וכו'. אולם לדאבוני, לא נעשה ולא כלום בסטח זה. לא רק אתם העירונתם לנו על כך כי אם גם נציבות הסנגרון וגם מבקר הסדינה.

דקע הסכסוך הוא בזה שבאה דרישה מצד נציבות הסנגרון ומבקר הסדינה שנכהג בקימוצי, ואילו אני חשבתי לעשות זאת ע"י סיזוג סחלקות, כדלהלן: ישנה סחלקה אחת העוסקת בטיפול באזרח, וסחלקה שנייה ספלת בעולה. אסרתי לסזג את שתי הסחלקות הללו. מבקר הסדינה הסכים ולחץ על כך.

ישנו עוד אגף הנקרא "הטיפול בילד ובנוער", ובראשו עומדת הגב' בלון. אסרתי להעביר את הסחלקה לטיפול בעולה לאגף הילד והנוער. על כך קם רעש גדול. אני שואל: מדוע לא תוכל לעבור הסחלקה לסעונות יום לאגף הילד והנוער?

בקשתי כי תוך שבועיים ימים נלבן את הענינים עם מנהלי הסחלקות על מנת לארגן מחדש את מסרד הסעד. אסרתי להם כי כל מה שהם יחליטו פה אחד - אקבל טראט.

זאת ועוד: במדינתנו ישנו עוד דבר אחד הנקרא "סחבת". אני אומר כי בסטח הסעד לא צריך לנהוג בסחבת טאחר שהעזרה צריכה להינתן באופן הפשוט והמהיר ביותר. בין יתר הענינים, היה עוד ענין והוא הקרן להלוואות קונסטרוכטיביות לעולים, כדי שהעולים יוכלו להסתדר ולהתערוות בחייהם. הוקמה ועדת הלוואות וכל מה סגב מאירוביץ אסרה, הסכמתי. אך ברצוני לציין שאני יודע אנשים רבים שאף אם הם יאבדו, לא ילכו ללסכה הסוציאלית לבקש הלוואה. וכך אני שולח אנשים לסחלקה של הגב' מאירוביץ, ואני חושב שאם שר הסעד שלח, הרי זוהי הסמכות הגבוהה ביותר והוא סקבל על עצמו את כל האחריות. וכך חזרו ובאו אלי האנשים, טאות פעמים, מסום שההלוואה לא טורדה להם. אע"פ בזה טראיתי איש אחד שכמעט ירק על כי לא טורדה לו ההלוואה. ואילו אני אומר: מדוע לסחוב את הענין כל כך, לעבור עוד פרוצדורה ועוד פרוצדורה? נחלק קודם כל את הסכום שיסנו 25.000 ל"י בין סבסי הלוואות, כי למה יטבלו האנשים. סדרתי את הענין. בטעתי לחו"ל ובחזרי באמר לי כי לא נעשה דבר, בטענה כי העכובים היו מצד הבנקים. סדרתי עם הבנקים שלא יהיו עכובים פרוצדוראליים. זהו כל החטא שלי. חטא זה הוא יען כי סדרתי את הענינים עם הבנקים. אסרתי לגב' מאירוביץ שלא חשבתי לפגוע בה וכו'. ועתה אינני יודע מה רצונה.

ישנו עוד דבר שכמעט וסכחתי, והוא הסחלקה למוטדות יום. לגב' בלון אסרתי שהיא תחכה עד אשר גב' הופרס תחזור ארצה. וכאטר היא חזרה, שתי הגבירות נפגסו והחליטו מה שהחליטו ביניהן. פנו לראט הסמסלה, לעתונות ועוד. אתמול היה אצלי אדם אחד ואמר לי שהוא נציג מאיגוד עובדי הסדינה, וטען בפני את טענותיהן של גב' בלון וגב' הופרס. לפיכך אני שואל: מדוע אדם זה לא הופיע לפני לפני 3 שבועות, ומדוע הן לא באו אלי להסדיר את הענינים, כי אני טוכן לסמוע אותן בכל עת. אך הן הלכו סחור סחור בטעסיהן.

אמנם הפלסתי מפי את המלה "פיינוק", בידעי היטב כי העובדים שלי רגילים בזאת. אינני טוצא כל דע בדבר כאטר רציתי לאחד את שתי הסחלקות לעולה ולתושב, זה איננו לסם שמים, ואין צורך בעבודה סקצועית רבה. אתם יודעים כי מבקר הסדינה אטר דברים חריפים טאד, והוא כינה את הטרד הזה כטרד הקדוס. אל לכם לסכוח שבבקר הסדינה איננו איש אגודת ישראל.

כאטר חזרתי מהחופס, קיבלתי לפתע סכתג סהעובדים עומדים לסבות סביתת אזורה וכו'.

א. ברטון:

ארוני אמר כי עשרות קייטנות נסגרו.

סר הסעד י.ס. לוין:
סל 4 שבועות.

הם לא נסגרו אלא אנו קצרו את הזמן מחוסר תקציב. הקייטנות פתוחות כרגיל בטסד תקופה

אמציא לכם דו"ח עם מספרים על כך. בקטר לבית היתומים דיסקין ובתי-יתומים אחרים,

בכונן הוא כי ישנם פוסטי-יד רבים המסתובבים ברחובות העיר. אני סוכן לומר בהזדמנות אחרת בהרחבה יותר בטסח זה, כי זהו סאלת כללית.

החדש
בקר לקציב/החלטנו בינינו כי נתחיל/מיד לכסנבלו. טובן סאליו. שעלינו לדאוג לתקציב בכלל. לדעתי, אנו צריכים להגיש את הצעת התקציב של מסדר הסעד.

בענין הסנסדות הסגורים והעבריינים, אלה הם הדברים הקשים ביותר. חסרים לנו חלוצים כאלה בכל הסדינה. ספי הטנהל הכללי תסמעו כיצד הורכב התקציב, ואני סמעתי שהיה דיון כזה עם סנהלי הסחלקות.

לחבר הכנסת הכרטלי ברצוני לומר, כי יש לנו פיקוח על סוסדות הצבור, ואם הסוסדות האלה סוציאליס יותר סחטטסלה. הם עוזרים בטובן הכספי ב-58,000 ל"י לסנה.

אני גם סקבל את הצעתך, שיס להדפיס ספר על פעולות הסעד.

ז' טברסקי:
חבר הכנסת הראל טוען כי אם תוקם סועצה סוציאליט אז היא תהיה סורכבת סב"כ הסוסדות הסוציאליסיס וע"י כך יהיה צד אינטרטנטי.

סר הסעד י.ס. לוין:
אני מדבר באופן עקרוני כרגע, כסובן סלא נעשה זאת על רגל אחת.

בזמן הסטפונות, אמר לי סר האוצר לסעבר, א. קפלן ז"ל, סה סאתה סוצא לנחוץ, עסה. לקחנו סהתקציב הרגיל והסטסנו בו וכתוצאה סכך הצטברו החובות.

אנו סולחים אנסיס מבינינו על סנת סילטרו את בעיית הסעד, כסובן סאין זה סספיק.

בענין התחוקה: אני סודה וסתרודה כי האסם הוא ביל על כל לא לחצתי יתר על הסידה בטסח זה. בכונן, אני אסס יותר סכל. לא פעם הזמנתי את סנהלי הסחלקות ואסדתי להם שיחיעצו ביניהם על סנת ליצור חוקה. אסנס קייסת "אצלנו ועדת חוקה, אך עד היום לא קיבלתי כל הצעה.

אסכס: עלינו לדאות שני דברים: את ענין התחוקה וענין הפרסוסת.

היו"ר א. אלטמן:
בבקס לספוע את הסונות סר לנדוי ביסיבה הקרובה, בטבוע הבא, ביום ג'.

אנו סודים לכב" הסר על השתתפותו, על סקירתו ועל הסובותיו.

ז' טברסקי:

לסדר העבודה, אינני חושבת כי מן הנכון יהיה אם נוציא את מסקנותינו מבלי לסמוע את ראטי המחלקות או חלק מהם. אני מציעה, לאחר שנשמע את תשובות טר לנדוי, שאנו נוסי'ן את מנהלי המחלקות, ולפני שנצא לפגרה - נוציא את מסקנותינו.

ב. הראל:

עלינו לבסור את שאלת המעבדות.

ה ו ח ל ט

לקיים ישיבה סחר בטעה 11.00 על סנת לבסור
את בעיית המעבדות וקופ"ח.

ב. הראל:

אני מבין כי לא נוכל להוציא סום מסקנות לפני הפגרה. לפיכך אני מציע להזמין לסחר את מנהל מסוד הבריאות, ואת שאלת הסעד נדחה לסבוע הבא. אני רואה כי לא נבסור את שאלת הסעד, ולכן מדוע נהיה פזיזים בפתן מסקנותינו? הלואי ונבסור ענין זה כעבוד 3 חדשים. אינני רואה כל דחיפות בענין.

י. יטעיהו:

אני תוסך בהצעתה של חברת הכנסת טברסקי, ומן הראוי שהיה שנשמע את מנהלי המחלקות עכסיו, כלומר, בימים הקרובים מתוך חסס שאנו עלולים לעמוד בפני עובדות וסקנדלים צבוריים בלתי נעימים, ואז לא נוכל לעסות מאומה.

ט. כפרית:

אני מציעה לקיים בסבוע הבא
סתי יטיבות.

היו"ר א. אלטמן:

(א) סחר עלינו לקיים ישיבה על סנת לסיים את ענין המעבדות וקופ"ח. (ב) בסבוע הבא, ביום ג', נשמע את תשובות האדונים שיטבו אתנו היום.

ביחס להצעתה של חברת הכנסת טברסקי, אינני מתנגד. אולם יחד עם זאת, אינני חושב כי סר הסעד מעונין לכוף עלינו ססהו, אלא - להסדיר ענינים. הואיל ויס לנו ועדת מסנה לעניני סעד, אני מציע טוועדת מסנה זו תשמע את מנהלי המחלקות, וינסבת-הראס תביא בפנינו דו"ח על ענין זה.

ה ו ח ל ט

להטיל על ועדת המסנה לעניני סעד לסמוע את
מנהלי המחלקות של מסוד הסעד.

הישיבה נבעלה בטעה 12.00